

да турятъ калпака съ златното лъвче на глава, да се въоръжатъ и наkitятъ съ цвѣтя... Следъ малко улицитѣ и мегданитѣ се покриватъ съ нова войска — българска. Десетниците подреждатъ облѣченитѣ и въоръженитѣ въ редици, образуватъ се команди и всички запѣватъ:

„Боятъ настана, тупатъ сърдца ни!..“

Попъ Грюю отъ с. Баня пристига съ коня си като свѣткавица, въоръженъ отъ главата до нозетѣ, гърми съ пищови и грѣмогласно вика: „на оржие за свобода!“

Въ града имало единъ турски старши стражаръ. Щомъ видѣлъ това чудо, той се качилъ на коня си и заедно съ своитѣ нѣколко заптиета избѣгалъ за Т.-Пазарджикъ, гдето съобщилъ, че Балкана билъ пленъ съ руски и български войници.

Командиритѣ бързо разпореждатъ, юнацитѣ да заематъ пѣтищата и да издигнатъ укрепления за съпротива противъ турцитѣ, които вече се очакваха да дойдатъ. Апостолитѣ Пан. Воловъ и Георги Икономовъ, както и стотникътъ Иванъ Хорчо, много храбъръ човѣкъ, взематъ 100 юнаци и отиватъ да обезоръжатъ турцитѣ въ близкото село Стрелча. *Павелъ Бобековъ*, хилядникътъ, дава бързи заповѣди, а Иванъ Соколовъ отъ Пазарджикъ бѣ назначенъ за градоначалникъ. Всички стари мъже, жени и ученици излѣзватъ да копятъ окопи и да строятъ укрепления около Панагюрище.

Осветяване на народното знаме

Съветътъ и Бенковски наредиха тържествено да се освети народното знаме. За това се избра деньтъ 22 априлъ, тъкмо преди Георгиевденъ. Учителката Райна попъ Георгиева Футекова свърши народното знаме на 21 вечерята. Презъ нощта то бѣ пренесено въ дома на войводата. Сутринята рано зазвѣниха камбанитѣ по църквитѣ. Всички радостно се събиратъ. Старитѣ жени се кланятъ усмихнато и поздравляватъ минаващитѣ въоръжени възстаници съ думитѣ: